

କରିଷ୍ଣାୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଦ୍ଵିତୀୟ ପତ୍ର

1 ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିଶେ ପ୍ରେରଣ ପାଉଲଙ୍କର ନମସ୍କାର । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ମୁଁ ନିଶେ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଛି ।

ଆମ୍ଭ ଭଲ ତାମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଗୁଡେଇ ଦଶାନ୍ତ । କରନ୍ତୁଠାରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ସମଗ୍ର ଆଖ୍ୟାୟ ପ୍ରଦେଶର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ।

2ଆମ୍ଭର ପିତା ପରମେଶ୍ଵର ଓ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କଠାରୁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ମିଳୁ ।

ପାଉଲ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦଶାନ୍ତ

3ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପିତା ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଂସା ହେଉ । ସେ ପିତା ଅଟନ୍ତି, ସେ କରୁଣାରେ ପରପୁଣ୍ୟ ଓ ସମସ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତରେ ସାନ୍ତନାଦାତା ପରମେଶ୍ଵର । 4ଆମ୍ଭ ଅସ୍ତ୍ରବଧା ସମୟରେ ସେ ଆମ୍ଭର ସର୍ବଦା ସାନ୍ତନା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରବଧା ସମୟରେ ସାନ୍ତନା ପ୍ରଦାନ କରିପାରବା । ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ସାନ୍ତନା ଦିଅନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରକାର ସାନ୍ତନା ପ୍ରଦାନ କରି ପାରବା । 5ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନେକ ଦୁଃଖ ଭୋଗର ଆମ୍ଭେ ସହଭାଗୀ ଅଛୁ । ସେହିଭଳି ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ସନ୍ତାନ ଆମ୍ଭକୁ ମିଳେ ତାହାର ସୀମା ନାହିଁ । 6ଯଦି ଆମ୍ଭେ କଷ୍ଟରେ ରହିଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସାନ୍ତନା ଓ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଯଦି ଆମ୍ଭେ ସାନ୍ତନା ପାଇଛୁ, ତାହା ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଅଟେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଯାତନା ସହ, ସେହି ଯାତନା ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବକ ସହବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । 7ଭ୍ରମମାନଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭର ଦୃଢ଼ ଭରସା ଅଛି । ଆମ୍ଭେ ନାଶ୍ଵ ଯେ, ଭ୍ରମେମାନେ ଆମ୍ଭ ଯାତନାରେ ଭାଗୀ । ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେ ନାଶ୍ଵ ଯେ, ସେହିଭଳି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାନ୍ତନାରେ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରମର ଅଂଶ ଅଛି । 8ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଏସିଆ ଦେଶରେ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯାତନା ସହକୁ ଆମ୍ଭେ ଗ୍ରହଣ ଯେପରି ସେହି ବ୍ୟସ୍ତରେ ଭ୍ରମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନାଶ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇ ପଡ଼ିଲୁ । ଏପରିକି ଏହା ଏତେ ଅଧିକ ଥିଲା ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନିବନ୍ଧର ସମସ୍ତ ଆଶା ହରାଇଥିଲୁ । ସେହି ଭାବ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବହନ କରିବା ଶକ୍ତିଠାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା । 9ଆମ୍ଭେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲୁ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ମରିଯିବୁ । ଏପରି ଘଟିବାର କାରଣ ହେଲା ଯେ, ଆମ୍ଭେ ନିଜ ଉପରେ ଭରସା ନ ରଖି ମାତ୍ର ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରନ୍ତି ସେହି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖିବା ଉଚିତ । 10ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଏହି ଭୟଙ୍କର ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ସର୍ବଦା ଏପରି ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।

ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ, ଆଶାବାନ ଓ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଉଦ୍ଧାର କରିବେ । 11ଭ୍ରମେମାନେ ନିଜ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାର । ଅନେକେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବେ, ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ଵାଦ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ପାଉଲଙ୍କ ଯୋଜନାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ

12ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟର ସହ କହିପାରୁ ଯେ, ଏହି ନଗରରେ ଆମ୍ଭେ ଯାହା କିଛି କରୁଛୁ, ତାହା ସବୁ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିବା ଶୁଭ ଓ ଅକପଟ ହୃଦୟରେ କହୁଛୁ । ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଗର୍ବିତ । ଏହା ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କର ଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହା ଅଧିକ ସତ୍ୟ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଏହା ନାଗରିକ ଜ୍ଞାନରେ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କୃପାରୁ କରୁଛୁ । 13ଭ୍ରମେମାନେ ଯେଉଁ କଥାଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ି ପାରବ ଓ ବୁଝି ପାରବ, କେବଳ ସେହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଛୁ । 14ଯେପରିକି ଭ୍ରମେମାନେ ଆମ୍ଭ ବ୍ୟସ୍ତରେ କିଛି କଥା ଆଗରୁ ବୁଝି ସାରିଛ, ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆଶା କରୁ ଯେ, ଭ୍ରମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବୁଝି ପାରବ । ଭ୍ରମେମାନେ ଏ କଥା ବୁଝି ପାରବ ଯେ, ଯେପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଭ୍ରମେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରୁଛ, ସେପରି ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଆସିବା ଦିନ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରି ପାରବୁ ।

15ମୋହର ଏହି ବିଶ୍ଵାସ ଥିବାରୁ ମୁଁ ପ୍ରଥମରେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଠିକ୍ କଲି । ଏହା ଦ୍ଵାରା ଭ୍ରମେମାନେ ଭୁଲଥର ଆଶୀର୍ଵାଦ ଲାଭ କରିବ । 16ମାକଦନିଆ ଯିବା ବାଟରେ ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କଲି । ମାକଦନିଆଠାରୁ ଫେରିଲାବେଳେ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବି । ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଯିହୁଦା ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବି । 17ଭ୍ରମେମାନେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ, ଏହି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ କଲିବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଚନ୍ଦା କରି ନ ଥିଲି? ବା ନାଗରିକ ଜ୍ଞାନରେ କରିଥିଲି, ଯେ ଏକା ସମୟରେ “ହଁ, ହଁ” କହୁଥିବା ଓ “ନା, ନା” ମଧ୍ୟ କହୁଥିବ । 18କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭ୍ରମେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛ, ତାହାହେଲେ ଭ୍ରମେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିପାର ଯେ, ଆମ୍ଭେ ଯାହା କହୁ ତାହାର ଉତ୍ତର “ହଁ” ଓ “ନା” ଉଭୟ ହୋଇ ପାରବ ନାହିଁ । 19ମୁଁ ଏବଂ ସିଲ୍ଵାନ ଓ ତାମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଭୟ “ହଁ” ଓ “ନା” ଏକ ସମୟରେ କହନ୍ତି ନାହିଁ । ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରେ ସର୍ବଦା “ହଁ” କଥା “ହଁ” ହୁଏ । 20କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରେ ସେ

ସବୁଗୁଡ଼ିକ “ହୁଁ” ହୋଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ “ଆମେନ୍” ବୋଲି କହିଥାଉ । **21**କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଦୃଢ଼ କରି ରଖନ୍ତୁ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । **22**ସେ ଆତ୍ମାରେ ନିଜ ଅଧିକାରର ମୋହର ଲଗାଇଛନ୍ତି, ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏହା ପ୍ରମାଣ ଦିଏ ଯେ, ସେ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଦେବେ । **23**ମୁଁ କରନ୍ତାକୁ ଆଉ ଥରେ ଆସି ନ ଥିଲି କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପାତ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନ ଥିଲି । **24**ପରମେଶ୍ୱର ଏଥିର ସାକ୍ଷୀ । ମୋ କହିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଆନନ୍ଦ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହକର୍ମୀ ।

2 ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଠିକ୍ କରିଥିଲି, ଏହାପର ଗଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କଷ୍ଟ ନ ଦିଏ । **2**ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖିତ କରେ, ତେବେ କିଏ ମୋତେ ସୁଖୀ କରିବ । କେବଳ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ସୁଖ ଦେଇପାରିବ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଛି । **3**ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖିଲି, ଯେହେତୁ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୋତେ ଆନନ୍ଦ ମିଳିବ କିମ୍ବା, ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୋତେ ଦୁଃଖ ନ ମିଳି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ସହଚ ଆନନ୍ଦ କରିବ । **4**ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭକୁ ଲେଖିଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୋ ହୃଦୟରେ ଅଧିକ ବେଦନା ଓ ଦୁଃଖ ଥିଲା । ମୁଁ ଆଖିରେ ଲୁହ ଗଡ଼ାଇ ଲେଖିଥିଲି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ଥିଲା । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ପ୍ରେମର ମାତ୍ରା କେତେ ଅଧିକ, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଏଥିପାଇଁ ଏହା ଲେଖିଲି ।

ମମ କରଥିବା ଲୋକକୁ କ୍ଷମା ଦିଅ

5ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କିଏ ଜଣେ ମୋତେ ଦୁଃଖିତ କରିଛି, ସେ କେବଳ ମୋତେ ଦୁଃଖିତ କରି ନାହିଁ, ବରଂ କିଛି ନା କିଛି ମାତ୍ରାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରିଛି । **6**ଏହି ଲୋକକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଶି ଯାହା ଦଣ୍ଡ ଦେଇଛି, ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲଣି । **7**କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା ଦେବା ଉଚିତ ଓ ତାହାକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ତାହାକୁ ଉତ୍ସାହତ କରିବ ଓ ସେ ଅଧିକ ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । **8**ସେଥିପାଇଁ ମୋର ଅନୁରୋଧ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତା’ପ୍ରତି ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରେମଭାବ ଦେଖାଅ । **9**ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ସମସ୍ତ କଥାର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେଉଛ ନା ନାହିଁ, ଏହା ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଲି । **10**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି କାହାକୁ କ୍ଷମା କର, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କରି ଥାଏ, ତାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କ୍ଷମା କରିବି । **11**ଏପରି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ, ଗୟତାନ ଆତ୍ମାରୁ ବିକୟ ନହେଉ । ଆମ୍ଭେ

ଗୟତାନର ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଅତି ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣୁ ।

ତ୍ରେୟାରେ ପାଉଲଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

12ମୁଁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସୁସମାଗର ପ୍ରଭୁର କରବା ପାଇଁ ତ୍ରେୟା ନଗରକୁ ଯାଇଥିଲି । ପ୍ରଭୁ ସେଠାରେ ମୋତେ ଭଲ ସୁଯୋଗଟିଏ ଦେଲେ । **13**ସେଠାରେ ମୋ ଭାଇ ତିତସକୁ ନ ପାଇ ମୁଁ ମୋ ମନରେ ଶାନ୍ତ ହସାଇଲି । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ମୁଁ ମାକିଦନିଆକୁ ଗଲି ।

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିକୟ

14ପରମେଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ଧନ୍ୟ । ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ୍ଭ ବିକୟ ଅଭିଯାନରେ ସର୍ବଦା ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି । ଆମ୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ତାହାଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ମଧୁର ସ୍ୱରାସି ପ୍ରସାର କରନ୍ତି । **15**ଆତ୍ମର ଉତ୍ତରୀ ବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ହେଉଛି ଏହା: ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପାଇନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧୁର ସ୍ୱରାସି । **16**ଯେଉଁମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ଆମ୍ଭେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସ୍ୱରୂପ ଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଉଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ଜୀବନର ସ୍ୱରାସି ଅଛୁ । ଅତଏବ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା ଯେ, ଏହି କାମ କରିବା ପାଇଁ କିଏ ସମର୍ଥ? **17**ଅନେକ ଯେପରି କରନ୍ତି, ସେପରି ଆମ୍ଭେ ନିଜ ଲାଭ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିକ୍ରୀ କରୁନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥାଇ ସତ୍ୟ କହୁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ଲୋକ ଭଳି କଥା କହୁ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ସେବକ

3 ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ପୁନର୍ବାର ନିଜ ପ୍ରଗଂସା ନିନ୍ଦେ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଅଛୁ? ଆମ୍ଭେ କଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରଗଂସା ପତ୍ର ନେବା ଦରକାର କି? କେତେକ ଲୋକ ଏପରି କରନ୍ତି । **2**ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିନ୍ଦେ ଆତ୍ମର ପ୍ରଗଂସା ପତ୍ର ଅଟ । ଏହା ଆମ୍ଭ ହୃଦୟରେ ଲେଖି ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣା ଓ ସମସ୍ତେ ତାହାକୁ ପଢ଼ି ପାରିବେ । **3**ଏହା ସୂକ୍ଷ୍ମ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ଏକ ପତ୍ର ସ୍ୱରୂପ । ଏହି ଚିଠିଟି କାଳରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ଯାଇଛି । ଏହା ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ* ଉପରେ ଖୋଦିତ ନୁହେଁ ବରଂ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ଲିଖିତ ।

4ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହେତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଆତ୍ମର ନିଶ୍ଚିତ ଭରସା ଥିବାରୁ ଆମ୍ଭେ ଏହା କହି ପାରୁ । **5**ଆମ୍ଭେ ନିନ୍ଦେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିପାରୁ, ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭକୁ ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । **6**ସେ ଆମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ସେବକ ହେବା ପାଇଁ

ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ: ମୋଗାଙ୍କୁ ବିଆ ଯାଇଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଲେଖା ହୋଇ ଥିଲା

(ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ: 24:12, 25:16)

ଯୋଗ୍ୟ ବବେଚିତ କରନ୍ତୁ । ଏହା ଲିଖିତ ନିୟମ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆତ୍ମାର ଗୋଟିଏ ରୁକ୍ଷ ଅଟେ । ଲିଖିତ ନିୟମ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣେ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ନୂତନ ରୁକ୍ଷ ଅଧିକ ମହମା ଆଣେ

7ମୃତ୍ୟୁଦାୟକ ସେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶିଳା ଲେଖା ହୋଇ ଥିଲା । ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମହମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ତଦ୍ଵାରା ମୋଶାଙ୍କ ଚେହେରା ଏତେ ଡେଇଁ ହେଲା ଯେ, ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ଚେହେରାକୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହି ଡେଇଁ ପରେ ଲୋପ ପାଇଗଲା । 8ତା'ହେଲେ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଜୀବନଦାୟକ ସେବା କେତେ ଅଧିକ ମହମାୟୁକ ନ ହେବ? 9ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ପ୍ରମାଣିତ କରେ ସେଭଳି ସେବାରେ ଯଦି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମା ଅଛି; ତା'ହେଲେ ଯେଉଁ ସେବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ କରେ, ତାହାର ମହମା ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଅଧିକ ହେବ । 10ପୁରୁଷ ମହମାରେ ମହମା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ମହମାୟୁକ ନୂତନ ସେବା ସହଜ ଭୂଲନା କଲେ, ସେହି ପ୍ରଥମ ମହମା କିଛି ନୁହେଁ । 11ଯେଉଁ ସେବା ଅଦୃଶ୍ୟ ହେଲା, ତାହା ଯଦି ମହମା ସହଜ ଆସିଥିଲା, ତା'ହେଲେ ଏହି ଅନନ୍ୟ କାଳକ୍ଷୟୀ ସେବା ଅତ୍ୟଧିକ ମହମାୟୁ ହେବା ସ୍ଵାଭାବିକ ।

12ଆତ୍ମମାନଙ୍କଠାରେ ଏହି ପ୍ରକାରର ଭରସା ରହିଥିବା ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଅତି ସାହସୀ । 13ଆମ୍ଭେ ମୋଶାଙ୍କ ଭଳି ନୋହୁଁ । ସେ ନିଜ ମୁଖ ମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଆବରଣ ପକାଇଥିଲେ । ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଦେଖି ନ ପାରିବେ ତେଣୁ ମୋଶା ମୁଖ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିଥିଲେ । ତହିଁର ମହମା କମି କମି ଯାଉଥିଲା, ଓ ଲୋକେ ଏହି ସେବାର ଅନ୍ତ ଦେଖନ୍ତୁ, ମୋଶା ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନ ଥିଲେ । 14କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ମନଗୁଡ଼ିକ ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଏପରିକି ଆଦି ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷର ରୁକ୍ଷକୁ ପଢ଼ନ୍ତି ସେହି ଆବରଣଟି ଅର୍ଥକୁ ଲୁଚାଇ ରଖେ । ସେ ଆବରଣ କଢ଼ା ଯାଇ ନାହିଁ । କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ଏହି ଆବରଣ ପୂର କରିଛନ୍ତି । 15କିନ୍ତୁ ଏପରି କି ଆଦି ଯେତେବେଳେ ଏହି ଲୋକମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ନିୟମକୁ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେହି ଆବରଣ ହେତୁ ସେମାନେ ଏଥିର ଅର୍ଥ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । 16କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଲୋକ ଯେତେବେଳେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ଓ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେହି ଆବରଣଟି ବାହାର କରିଦିଆ ଯାଏ । 17ପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ବ୍ୟୟମାନ, ସେହିଠାରେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଅଛି । 18ଆମ୍ଭ ଚେହେରାଗୁଡ଼ିକ ଆଚ୍ଛାଦିତ ନୁହେଁ । ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହମା ପ୍ରତିଫଳିତ କରିପାରୁ । ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ ଭଳି ହେବାକୁ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରୁ । ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆମ୍ଭ ଭିତରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମହମା ଆଣିବ । ଉକ୍ତ ମହମା ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ।

ମଟିପାତ୍ର ଭିତରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଧନ

4 ପରମେଶ୍ଵର ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିବା

ନାହିଁ । 2ଆମ୍ଭେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗୁପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛୁ । ଆମ୍ଭେ କପଟ କରୁ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁ ନାହିଁ, ବରଂ ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟକୁ ସରଳ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛୁ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭେ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଛୁ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଅଛୁ । 3ସ୍ଵପମାଗୁର ଯଦି ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଆଚ୍ଛାଦନ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ବିନାଶ ମାର୍ଗରେ ରହିଛନ୍ତି । 4ଅବଶ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ମନକୁ ଜଗତପତି ଶୟତାନ ଅନ୍ଧ କରି ଦେଇଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ଵପମାଗୁରର ଆଲୋକ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । 5ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ପ୍ରତିରୂପ । ଆମ୍ଭେ ନିଜର ପ୍ରଭୁର କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ରୂପେ ପ୍ରଭୁର କରୁଛୁ । ନିଜ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ କହୁ ଯେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବକ । 6ଅରେ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ: “ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।”

ସେହି ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ତାହାଙ୍କର ଆଲୋକ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୁହଁରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯେଉଁ ଗୌରବମୟ ଆଲୋକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ସେହି ଆଲୋକ ସେ ଆତ୍ମକୁ ଦେଲେ ।

7ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଧନ ପାଇଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ମାଟିପାତ୍ର ସଦୃଶ କେବଳ ଏହି ଭଣ୍ଡାରକୁ ଧରିଛୁ । ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ, ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ଆତ୍ମର ନୁହେଁ, ତାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅଟେ । 8ଆମ୍ଭ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ସମସ୍ୟା ଆତ୍ମକୁ ରୂପି ପକାଇଛୁ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ହାରି ଯାଉ ନାହିଁ । ଅନେକ ସମୟରେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି ପାରୁନାହିଁ । 9ଆମ୍ଭେ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତିତ ହେଉଛୁ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ କେତେ ଥର ଆତ୍ମାତ ପାଇଛୁ, କିନ୍ତୁ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । 10ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରି ଆମ୍ଭ ଗରୀର ସର୍ବଦା ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ ଯେପରିକି ତାହାଙ୍କର ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭ ଭିତରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । 11ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ମୃତ୍ୟୁ ଫକଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛୁ । ଯଦ୍ଵାରା ଯୀଶୁଙ୍କ ଜୀବନ ଆତ୍ମର ମରଣଶୀଳ ଗରୀର ମଧ୍ୟରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ଦେଖି ପାରିବା । 12ଅତଏବ ଆମ୍ଭ ଭିତରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଜୀବନ ସକ୍ରିୟ ଅଟେ ।

13ଗାୟରେ ଲେଖାଅଛି: “ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କଲି, ଏଣୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ କହିଲି ।”* ଆତ୍ମର ବିଶ୍ଵାସ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଅଟେ । ଆମ୍ଭେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ, ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ କହୁ । 14କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ, ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ଵର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ କଲେ, ସେ ଆତ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ପୁନରୁତ୍ଥତ କରିବେ । 15ସେ ଆତ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ସହଜ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ କରିବେ । ଏହି ବିଷୟସବୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ କର ଯାଉଛି । ଏହାଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଲୋକ ଯେପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ

“ମୁଁ ... କହିଲି ।” ଗୀତସଂହତା, 116:10

ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇ ପାରିବେ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମହମା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରାଯିବ ।

ଯାହା କିଛି ଭଲ ବା ମନ୍ଦ କରନ୍ତୁ, ତା'ପାଇଁ ପ୍ରତିଦାନ ପାଇବ ।

ବିଶ୍ଵାସରେ ଜୀବନ କାଟିବା

16 ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ କେବେହେଲେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ନ ହେଉ, ଯଦିଓ ଆମ୍ଭର ବାହ୍ୟକ ଗରୀର କ୍ଷୀଣ ହୋଇ ଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭର ଅନ୍ତଃରସ୍ଥ ଆତ୍ମା ଦିନକୁ ଦିନ ନୂତନରୁ ଅତି ନୂତନ ହୋଇ ଯାଉଅଛି । 17 ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ଛୋଟ ଛୋଟ କ୍ଷଣିକ ଅସ୍ଵାସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ଅତୁଳନୀୟ, ଉକ୍ତୁଷ୍ଣ ଓ ଅନନ୍ତ ମହମା ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଛି । ଏହି ଅତୁଳନୀୟ ମହମା ଅସ୍ଵାସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ତୁଳନାରେ ଅତି ମହାନ । 18 ଆମ୍ଭର ଆଖି ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନ ରହି, ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ ହେଉ । କାରଣ ଯାହା ଆମ୍ଭକୁ ଦେଖା ଯାଉଛି, ତାହା ଅସ୍ଥାୟୀ, ଓ ଯାହା ଅଦୃଶ୍ୟ, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ।

5 ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଆମ୍ଭର ଗରୀରରୂପ ତମ୍ଭୁ ଯେଉଁଥିରେ ଆମ୍ଭେ ରହିଛୁ, ତାହା ନଷ୍ଟ ହେବ । ଏପରି ଘଟିଲା ପରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହତ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୃହ ଆମ୍ଭକୁ ଦେବେ । ଏହା ମଣିଷ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ ନୁହେଁ । 2 ଏହା ସ୍ଵର୍ଗରେ ସ୍ଥାପିତ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଗୃହ ଅଟେ । ଆମ୍ଭେ ଏହି ପୃଥିବୀର ଘରଟିରେ ରହି ଅଧିକ ଯାଇଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଘରଟି ଦିଅନ୍ତୁ ।

3 ଏହି ଘରଟି ପାଇଲା ପରେ, ଏହା ଆମ୍ଭକୁ ଆବୃତ କରିବ, ଓ ଆମ୍ଭେ ଉଲଗ୍ନ ଦେଖା ଯିବୁ ନାହିଁ । 4 ଏହି ଗରୀରରୂପ ତମ୍ଭୁରେ ରହିଲାବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭ୍ରାତୃକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଅଭିଯୋଗ କରୁ । ମୋର କହିବା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ତମ୍ଭୁକୁ ଦୂର କରି ଦେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଘର ଦ୍ଵାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ । ତା'ହେଲେ ଯାଇ ଏହି ମର ଗରୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜୀବନ ଦ୍ଵାରା ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇ ପାରିବ । 5 ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭକୁ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ଓ ସେ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ତାହା ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ବୋଲି ଆତ୍ମା ଏଥିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ ।

6 ଶତଏକ ଆମ୍ଭର ପୁଣି ଆଶା ଅଛି । ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଦେହରେ ଅଛୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ ଅଛୁ । 7 ଆମ୍ଭେ ଯାହା ଦେଖୁ, ତା' ସାହାଯ୍ୟରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ପରିଗୁଳିତ ହେଉ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କୁହେ ଯେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଶା ଅଛି । 8 ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଗରୀରରୁ ଦୂରକୁ ଯିବାକୁ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟସ୍ଥ ହେବାକୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରୁ । 9 ଆମ୍ଭର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା । ଆମ୍ଭେ ଏହାଠାରେ ବାହ୍ୟକ ଗରୀର ଧାରଣ କରି ରହୁ ବା ସେଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହତ ରହୁ, ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ । 10 ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ଵାସରେ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନ୍ୟାୟାସନ ଆଗରେ ଅବଶ୍ୟ ଠିଆ ହେବୁ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ, ଏହି ପାର୍ଥବ ଗରୀର ଧାରଣ କରିଥିଲାବେଳେ

ପରୋପକାରୀ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମିତ୍ର ହୁଅନ୍ତୁ

11 ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ଅର୍ଥ କ'ଣ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଚାହୁଁ । ପରମେଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଆମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ ଓ ମୁଁ ଆଶା କରେ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ପାଇପାରିବ । 12 ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜର ପ୍ରମୋଦ କରୁ ନାହିଁ । ବରଂ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦେଉଛୁ ଯେପରି ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରି ପାରିବ । ତା'ହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦିଶୁଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରୁଥିବା ଲୋକକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବ । ସେ ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୃଦୟରେ କ'ଣ ଅଛି, ତହିଁ ପାଇଁ ସେମାନେ ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ । 13 ଆମ୍ଭେ ଯଦି ପାଗଳ, ତାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ । 14 ଯଦି ଆମ୍ଭେ ଠିକ୍ ମନରେ ଅଛୁ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ୍ଭକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରେ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମରଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ମରଛନ୍ତି । 15 ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମରବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଜୀବିତ, ଏହା ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଜୀବିତ ନ ରୁହନ୍ତି, ବରଂ ଯିଏ ମରି ଯାଇଥିଲେ ଓ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ପତ୍ତ ହେଲେ, ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବିତ ରୁହନ୍ତୁ ।

16 ଏହି ସମୟ ପରେ, ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ନାଗତିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବା ନାହିଁ । ଅତୀତରେ ଆମ୍ଭେ ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନାଗତିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆମ୍ଭେ ସେପରି ଭାବୁନାହିଁ । 17 ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଅଛି, ସେ ନୂତନ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଅଛି । ପୁରୁଣା ବିଷୟ ସମସ୍ତ ଚାଲି ଯାଇଅଛି, ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ନୂଆ ହୋଇ ଯାଇଛି । 18 ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ଵର ନିଜେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ଓ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହ ଶାନ୍ତିସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଏହି ଦାୟିତ୍ଵ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି । 19 ମୋ କହିବା କଥା ଯେ, ପରମେଶ୍ଵର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହେତୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଗଣିନା ନ କରି, ନିଜକୁ ନିଜତର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ପୁନର୍ନିଳିତ କରୁଛନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ମାତ୍ର ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ନିଳିତର ସମ୍ପାଦ କହିବା ଭାର ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ କାମ କରୁଛୁ । 20 ସେ ଆମ୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହତ ପୁନର୍ନିଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରୁ, 21 ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କହୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କିଛି ପାପ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପାପ ରୂପେ ଗଣ୍ୟ କଲେ, ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇପାରିବ ।

6 ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ କାମ କରୁଥିବା ହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନତି କରୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଇଛ, ତାହା ଯେପରି ବ୍ୟର୍ଥ ନ ଯାଏ । 2ପରମେଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି:

“ମୁଁ ଉଚିତ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିଲି ଓ ପରିତ୍ରାଣ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲି ।”

ଯିଶାଇୟ: 49:8

ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି, ଦେଖ, ଏହା ହେଉଛି “ଉଚିତ ସମୟ ।” ଏହା “ପରିତ୍ରାଣର ଦିନ” ଅଟେ ।

3ଆମ୍ଭ କାମରେ ଲୋକେ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତୁ, ଏହା ଆମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ଏପରି କାମ କରିବା ନାହିଁ ଯାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । 4ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ରୂପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାବରେ ନିଜକୁ ଭଲ ପ୍ରମାଣିତ କରୁ ଓ ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ ତଥା ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ କଠୋର କଥା ଧୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବକ ସହ୍ୟ କରୁ । 5ଆମ୍ଭକୁ ମାଡ଼ ଦିଆଯାଏ, କାଗଜରରେ ରଖାଯାଏ । ଲୋକେ ଆମ୍ଭ ବରୁଣରେ ଉଠନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ କଠୋର ପରିଶ୍ରମ କରୁ, ବେଳେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଅନିଦ୍ରା ରହୁ, ଓ ଡୋକଡ଼ପାସରେ ରହୁ । 6ଆମ୍ଭର ଜ୍ଞାନ, ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଦୟା, ପବିତ୍ରତା ଓ ପବିତ୍ର ଦୀବନ ଧାରଣ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରୁ । ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ, ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶିତା ଦ୍ୱାରା, ପୁଣି ସତ୍ୟ କଥା କହି ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଏହାର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଉ । 7ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଧାର୍ମିକ ଦୀବନ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ରକ୍ଷାକାର ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରୁ । 8କେତେକ ଲୋକ ଆମ୍ଭକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେତେକ ଲୋକ ଆମ୍ଭକୁ ଲଜ୍ଜା ଦିଅନ୍ତି । କେତେକ ଲୋକ ଆମ୍ଭ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ ମନ୍ଦ କୁହନ୍ତି, କେତେକ ଭଲ କଥା କୁହନ୍ତି । କେତେକ ଲୋକ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆମ୍ଭେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟ କହୁ । 9ଆମ୍ଭେ ଜନପ୍ରିୟ ହୋଇ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ପାଇଁ ଅନିଚ୍ଛା । ଆମ୍ଭକୁ ମୃତ ଭୂଲ୍ୟ ଧରା ଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଦୀବିତ ରହୁଛୁ । ଆମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆ ଯାଏ, କିନ୍ତୁ ମାରି ଦିଆ ଯାଏ ନାହିଁ । 10ଆମ୍ଭର ବହୁତ ଦୁଃଖ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ପ୍ରସନ୍ନ ରହୁ । ଆମ୍ଭେ ଗରିବ, କିନ୍ତୁ ଅନେକଙ୍କୁ ଧନୀ କରୁ । ଆମ୍ଭର କିଛି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭର ସବୁ କିଛି ଅଛି ।

11ହେ କରନ୍ତାବାସୀ! ଆମ୍ଭେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୋଲା ମନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ କଥା ହୋଇଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ହୃଦୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲି ଦେଇଛୁ । 12ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭର ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆମ୍ଭେ ବନ୍ଦ କରି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଛ । 13ମୋ ନିଜର ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଭାବି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ, ମୁଁ କହୁଛି ଯେ, ଉଚିତ ପ୍ରତିଦାନ ସ୍ୱରୂପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ହୃଦୟ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଖୋଲି ରଖିବା ଉଚିତ ।

ଅଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ ସତକର୍ବାଣୀ

14ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟାପକ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ

ସହତ ସମାନ ନୁହଁ । ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଯୋଗ ଦିଅ ନାହିଁ । ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଏକାଠି ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଲୋକ ଓ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ କି ସହଭାଗିତା ଅଛି?

15ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ବଳୟାର ଭିତରେ ରୁକ୍ଷ ହୋଇପାରେ କି? ନଣେ ବ୍ୟାପକ ଓ ନଣେ ଅବ୍ୟାପକ ଭିତରେ କ’ଣ କିଛି ମେଳ ହୋଇପାରେ? 16ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର* ଓ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରୁକ୍ଷ ହୋଇ ପାରବ ନାହିଁ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ହେଉଛୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର । ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି:

“ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ରହିବି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ରୁକ୍ଷିବି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି ଓ ସେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବେ ।” ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 26:11-12

17“ସେଥିପାଇଁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ବାହାର ଥାଏ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ଅଲଗା କରି ରଖି, ଯାହା ଅଶୁଦ୍ଧ, ତାହାକୁ ଛୁଅଁ ନାହିଁ, ତା’ହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି ।” ଯିଶାଇୟ 52:11

18“ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ହେବି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ପୁଅ ଓ ଝିଅ ହେବ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ଏହା କୁହନ୍ତି ।” ଦ୍ୱିତୀୟ ଶାମୁୟେଲ 7:14, 7:8

7 ଅତଏବ, ଆସ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତ ଥିବାରୁ ଆମ୍ଭ ଦୀବନ ଯାପନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ଏବଂ ଆମ୍ଭ ଗର୍ଭର ଓ ଆତ୍ମାକୁ ଅପବିତ୍ର କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟଷ୍ଟକୁ ଦୂର କରିବା ।

ପାଉଁରଙ୍କ ଆନନ୍ଦ

2ନିଜ ହୃଦୟରେ ଆମ୍ଭକୁ ସ୍ଥାନ ଦିଅ । ଆମ୍ଭେ କାହାର ପ୍ରତି କୌଣସି ଭୁଲ କରି ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ କାହାର ବ୍ୟାପକରେ ଆସ୍ଥ ଆଣିନାହିଁ, କାହାକୁ ଗୋଷ୍ଠୀ କରି ନାହିଁ । 3ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏହା କହୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରୁ କହିଛି ଯେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଭଲ ପାଉ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ମରବା ଓ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ । 4ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ ମୋର ଏହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଅଛି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ବହୁତ ଗର୍ବିତ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହ ଦେଇଥାଅ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ଯାତନା ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ମୋର ଆନନ୍ଦ କହିଲେ ନ ସରେ ।

5ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ମାକଦନିଆ ଆସିଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ବସ୍ତ୍ରାମ ମିଳି ନ ଥିଲା । ଆମ୍ଭର ଗୁରୁ ପଟେ ଅସୁବିଧାମାନ ଘେରି ରହିଥିଲା । ବାହାରର ବସ୍ତ୍ରାମ ଓ ଭିତରର ଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ଥିଲୁ । 6କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥିବା ଲୋକକୁ ସାନ୍ତନା ଦିଅନ୍ତି, ସେ ତିତସଙ୍କର ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାନ୍ତନା ପ୍ରଦାନ

ମନ୍ଦିର ଅର୍ଥାତ୍-ଉପାସନା ପୀଠ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟପର୍ବାବଲମ୍ବୀମାନେ ନିଜେ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ମନ୍ଦିର ।

କଲେ । 7^{ସେ} ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ସାନ୍ତା ପାଇଲୁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଇଥିବା ସ୍ତମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହ ଲାଭ କଲୁ । ତିତସ କହିଲେ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁର୍ବରୁ କରଥିବା ବନ୍ଧନ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଅତି ମାତ୍ରାରେ ଚାହୁଁଛ । ଏହା ଶୁଣିଲ ପରେ ମୁଁ ଅଧିକ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲି ।

8^{ଯଦି} ପତ୍ର ଲେଖି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନରେ ଦୁଃଖ ଦେଲି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା ଲେଖିଲ ବୋଲି ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ନୁହେଁ । ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ସେହି ପତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଲ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଦୁଃଖିତ । କିନ୍ତୁ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଦେଲା । 9^{ଏବେ} ମୁଁ ଖୁସୀ ଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପରବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବାରୁ ମୁଁ ଖୁସି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖି ହେଲ । ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଆଘାତ ପାଇ ନାହିଁ । 10^{କାରଣ} ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ଦ୍ୱାରା ପରତ୍ରାଣ ପାଇଲ ଓ ମନ ପରବର୍ତ୍ତନ କରଲ, ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଜାଗତକ ଦୁଃଖ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣିଥାଏ । 11^{ଦେଖ}, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ପାଇଲ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ କରନ୍ତୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୁଲରେ ନ, ଥିଲ ବୋଲି ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରନ୍ତୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କ୍ରୋଧ, ଭୟ ଆଣିଛି, ଏବଂ ଆମ୍ଭ ସହତ ମିଶିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଇଚ୍ଛା ନାଗ୍ରତ କରନ୍ତୁ । ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସମର୍ପିତ କରନ୍ତୁ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ପ୍ରମାଣିତ କରି ଦେଇଛ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସମସ୍ୟାର କୌଣସି ଅଂଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୋଷୀ ନ ଥିଲ । 12^{ମୁଁ} ଅପରାଧୀ ଲୋକ ପାଇଁ, ବା ଯାହା ପ୍ରତି ଅପରାଧ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ପାଇଁ ଲେଖି ନ ଥିଲ, ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆମ୍ଭ ପାଇଁ କେତେ ଚନ୍ଦ୍ର ଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଦେଖିପାର, ସେଥିପାଇଁ ଲେଖିଥିଲ । 13^{ଏହି} କାରଣରୁ ଆମ୍ଭେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଥିଲୁ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ତିତସଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇ ଥିବାରୁ ତିତସ ଖୁସି ଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲୁ । 14^{ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ} ବନ୍ଧନରେ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବଡ଼ବଡ଼ କଥା କହିଥିଲ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଲଜ୍ଜା ପାଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ ତାହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରମାଣିତ କଲ । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ତିତସଙ୍କଠାରେ କରୁଥିବା ଗର୍ବୋକ୍ତ୍ତର ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ । 15^{ତୁମ୍ଭେମାନେ} ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ପାଇଁ କପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ତଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ସମ୍ମାନ ଓ ଭୟ ସହକାରେ କପରି ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ପାଇଁ ବ୍ୟଗ୍ର ଥିଲ ଓ କପରି ତାହାଙ୍କୁ ପାଖେଟି ନେଇଥିଲ, ଏସବୁ କଥା ମନେ ପକାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଅଧିକ ହେଲା । 16^{ମୁଁ} ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁଣି ଉତ୍ତରା ରଖି ପାରିବି, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ଅଟେ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଦାନ

8^{ଭଲ} ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ପରମେଶ୍ୱର ମାକଦନଆର ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ, ସେହି ବନ୍ଧନ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛୁ । 2^{ସେହି} ବନ୍ଧନୀମାନେ ମହାକ୍ଳେଶ ଦୁଃଖ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ଅତି ଗର୍ବି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମହାନନ୍ଦ ହେତୁ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁର ଉଦାରତାର ଦାନ ଦେଇଥିଲେ । 3^{ମୁଁ} କହିପାରେ ଯେ, ସେମାନେ ଯେତେ ଦେଲ ପାରିବି କଥା ତାହା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏତିକି ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସେଞ୍ଚାରେ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦେଇଛନ୍ତି । କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଏହା କରବା ପାଇଁ କହି ନାହିଁ । 4^{କିନ୍ତୁ} ସେମାନେ ଆଗ୍ରହ ପୁର୍ବକ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବ୍ତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଆମ୍ଭକୁ ବାରମ୍ବାର ଅନୁନୟ କରୁଥିଲେ । 5^{ସେମାନେ} ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ଦେଲେ ଆମ୍ଭେ ତାହା କେବେ ଭାବି ନ ଥିଲୁ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅର୍ଥ ଦେବା ପୁର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଓ ଆମ୍ଭଠାରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । 6^{ପରମେଶ୍ୱର} ଏହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୀବ୍ରକୁ କହିଲୁ ଯେ ସେ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯେପରି ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଏହି ବନ୍ଧନ ଅନୁଗ୍ରହର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ । 7^{ତୁମ୍ଭେମାନେ} ବନ୍ଧନ, ବାକ୍ୟପ୍ରସ୍ତର, ଜ୍ଞାନ, ଉପକାର କରିବାର ଉତ୍ସାହ, ଆତ୍ମାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗିଠିଥିବା ପ୍ରେମ, ଆଦି ସବୁ ଗୁଡ଼ିକରେ ଧନୀ ଅଟ । ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ଯେ, ଏହି ଦାନ ଦେବା ସେବାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନୀ ହୁଅ । 8^{ମୁଁ} ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାନ ଦେବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଉ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ, ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଦେଖାଉଥିବା ଉତ୍ସାହ ବନ୍ଧନରେ କହି ଏହା ମୁଁ ଦେଖାଇ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ । 9^{ତୁମ୍ଭେମାନେ} ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ସହତ ପରିଚିତ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଯେ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଧନୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଗର୍ବ ହେଲେ । ତାହାଙ୍କର ଗର୍ବ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଧନୀ ହୁଅ, ସେଥିପାଇଁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏପରି କଲେ ।

10^{ଏହି} ବନ୍ଧନରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି । ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଗତ ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଦାନ ଦେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଥମେ ଦାନ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲ । ଅତଏବ ଯେଉଁ କାମଟିକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲ ତାହାକୁ ଶେଷ କର । ତା'ହେଲେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର “କରିବା” ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର “ଇଚ୍ଛା କରିବା” ସହତ ସମାନ ହେବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି ତହିଁରୁ ଦାନ କର । 12^{ଯଦି} ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାନ ଦେବାର ଇଚ୍ଛା ଅଛି, ତା'ହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାନ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ସେହି ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ନାହିଁ, ସେ ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ । 13^{ଅନ୍ୟମାନେ} ଆଶ୍ୱମରେ ରହୁଥିବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ରୁହ,

ଏ କଥା ଆମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ; ବରଂ ଆମ୍ଭେ ସବୁ ବ୍ୟୟରେ ସମାନତା ଇଚ୍ଛା କରୁ। 14ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ଅଛି। ଯାହା ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଛି, ଯଦି ଦିଅ, ତାହାହେଲେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ପୂରଣ ହେବ। ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ହେବ, ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ। 15ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି:

“ଯିଏ ଅଧିକ ସଂଗ୍ରହ କଲୁ ତାହା ପାଖରେ ଅଧିକ ରହିଲୁ ନାହିଁ, ଓ ଯିଏ ଅଳ୍ପ ସଂଗ୍ରହ କଲୁ ତାହା ପାଖରେ ଅତି ଅଳ୍ପ ରହିଲୁ ନାହିଁ।” ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ: 16:18

ତୀବ୍ର ଓ ତାଙ୍କର ସର୍ଜନାମନା

16ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଖାଇ ଯେ ତିତସଙ୍କ ମନରେ ମୋ ଭଲ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଭାବ ରହିଛି। 17ଆମ୍ଭର ଅନୁରୋଧକୁ ତିତସ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ସେ ମଧ୍ୟ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ବ୍ୟଗ୍ର ଥିଲେ, ଓ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଏଠାରୁ ଯାଉଛନ୍ତି। 18ତାଙ୍କ ସହତ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକରେ ସୁସମାପ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୁନାମ ଥିବା ଦଶେ ଭାଇଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଠାଉଛୁ। 19ଏହା ଛଡ଼ା ଆମ୍ଭ ସହତ ଏହି ଦାନସମୂହ ନେଇ ଯିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଣ୍ଡଳୀ ସମୂହ ତାହାଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ସେବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ପରୋପକାର କରିବାପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ, ଏହା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ। 20ଏହି ବହୁ ପରମାଣର ଧନ ଦାନକୁ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଭାବରେ ନେଉଛୁ, ତା'ପାଇଁ ଲୋକେ ଯେପରି ଆମ୍ଭର ସମାଲୋଚନା ନ କରିବେ, ଏ ବ୍ୟୟରେ ଆମ୍ଭେ ସାବଧାନ ଅଛୁ। 21ଯାହା ଠିକ୍, ଆମ୍ଭେ ତାହା କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳ। ଯାହା ସବୁ ପ୍ରଭୁ ଠିକ୍ ବୋଲି ଧରନ୍ତି, ଓ ଲୋକେ ଠିକ୍ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତହା କରୁ।

22ସେମାନଙ୍କ ସହତ ସର୍ବଦା ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ଆମ୍ଭର ଆଉ ଦଶେ ଭାଇଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ପଠାଉଛୁ। ଅନେକ ଘଟଣାରେ ସେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି। ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ମନରେ ଅସୀମ ବ୍ୟାଗ୍ର ଥିବାରୁ, ସେ ଅଧିକ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହତ ଅଛନ୍ତି।

23ତିତସଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା କୁହେ ଯେ, ସେ ମୋର ସହକର୍ମୀ ଓ ସେ ମୋ ସହତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କ ବ୍ୟୟରେ ଏହା କହେ ଯେ, ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକରୁ ପଠା ଯାଇଛନ୍ତି, ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଗୌରବ ସ୍ୱରୂପ। ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରେମ ଅଛି ଏହା ଦେଖାଅ ଓ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏତେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରୁ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଅ। ତା'ହେଲେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଏହା ଦେଖି ପାରିବେ।

ସହଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର

9 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସେବା ବ୍ୟୟରେ ଏପରି ଲେଖିବା ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ଆବଶ୍ୟକ

ନୁହେଁ। 2ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ଆଗ୍ରହୀ। ମାକଦନିଆର ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଗର୍ବ ସହତ ମୁଁ କୁହେ ଯେ, ଆଖ୍ୟାୟର ଲୋକେ ଗତ ବର୍ଷ ଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି। ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଦେଖି ଏଠିକାର ଅଧିକାରୀ ଲୋକ ଉତ୍ସାହତ ହୋଇ ଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି। 3କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲୁ, ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ ବ୍ୟୟରେ ଆମ୍ଭର ଯେଉଁ ଗର୍ବ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ନ ହେଉ। 4ଯେପରି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବାକୁ କହୁଥିଲି, ମୁଁ ଗୁହେଁ ଭୃତ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହ। ଯଦି କେତେକ ଲୋକ ମାକଦନିଆରୁ ମୋ ସହତ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ଓ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ଦେଖିବେ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭର ବ୍ୟାଗ୍ର ଥିବା ହେତୁରୁ ଆମ୍ଭେ ଲଜ୍ଜା ବୋଧ କରିବୁ। ଭୃତ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ। 5ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭାବିଲି ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ସେହି ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାପାଇଁ କହିବ। ତାହାହେଲେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ ଦାନ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲି, ତାହା ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିବେ। ଆମ୍ଭେ ଆସିଲାବେଳେ ସେହି ଦାନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବ। ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଏହି ଦାନ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ହେଉ, କୃପଣମୂଳକ ନ ହେଉ।

6ଏହି କଥାଟି ମନେ ରଖ: ଯେଉଁ ଲୋକ ଅଳ୍ପ ବୁଣିବ, ସେ ଅଳ୍ପ କାଟିବ। ଯେଉଁ ଲୋକ ଅଧିକ ବୁଣିବ, ସେ ଅଧିକ କାଟିବ। 7ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆପଣା ସୁଦୟରେ ସ୍ଥିର କରିଥିବା ଅନୁସାରେ ଦାନ କରୁ, ମନରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ରଖି ବା ବାଧ୍ୟବାଧକତାରେ ଦାନ ନ ଦେଉ, ଆନନ୍ଦିତ ମନରେ ଦାନ କରିଥିବା ଲୋକକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭଲ ପାଆନ୍ତି। 8ପରମେଶ୍ୱର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ଅଧିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇ ପାରିବେ। ତହିଁରେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ସବୁବେଳେ ସବୁ ବ୍ୟୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାବେ ପାଇବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭଲ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଦାନ ଦେବାକୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବ। 9ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହା ଲେଖା ଅଛି:

“ଯିଏ ଉଦାର ଭାବରେ ଗରିବ ମାନଙ୍କୁ ଦିଏ ତା'ର ଦୟା ସର୍ବଦା ପାଇଁ ରହି ଥାଏ।” ଗୀତସଂହତା 112:9

10ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ବୁଣିବା ଲୋକ ପାଇଁ ବୀଜ ଓ ଖାଇବା ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାନ୍ତି। ସେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୀଜ ଯୋଗାଇବେ ଓ ତାହା ବୁଦ୍ଧି କରାଇବେ। ସେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଲ କାମ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବିପୁଳ ଫସଲ ହେବାକୁ ଦେବେ।

11ପରମେଶ୍ୱର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟୟରେ ଧର୍ମୀ କରିବେ, ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଭୃତ୍ୟମାନେ ସବୁବେଳେ ଉଦାର ମନରେ ଦାନ ଦେଇ ପାରିବ। ଆମ୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଦାନ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଲୋକେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବେ। 12ଏହି ସେବା ଯେଉଁଥିରେ କି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକ ଭାଗ ରହିଛି ତା'ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଯେ ସାଧୁ ମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହୁଏ, ତା'ନୁହେଁ ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ସୁଦୟ ଧନ୍ୟବାଦରେ ଉଚ୍ଛୁଳି ଉଠେ। 13ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଏହି ସେବା ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର

ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । ଏହା ଧାରା ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରିବେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛ ତା ନୁହେଁ ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବ୍ୟବହାରକ ସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦାର ଭାବେ ଦାନ କରୁଥିବାରୁ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରିବେ । 14 ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ରହିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସୀମ ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁରୁ ସେମାନେ ଏପରି ଅନୁଭବ କରିବେ । 15 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାଦନକ ଓ ଅବଶ୍ୟନୀୟ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉ ।

ପାଉଲ ନିଜ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ପକ୍ଷସମର୍ଥନ କଲେ

10 ମୁଁ ପାଉଲ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରି ମୁଁ ମୁକୁତ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରେ । କେତେକ ଲୋକ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲିବେଳେ ନମ୍ର ଥାଏ କିନ୍ତୁ ଦୂରରେ ଥିଲିବେଳେ ସାହସୀ ବା ନିର୍ଭୟ ଅଟେ । 2 ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁନୟ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଅଛି, ସେତେବେଳେ ସେଭଳି ସାହସିକତା ଦେଖାଇବାକୁ ମୋ ଉପରେ ଗୁପ ପକାଇବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆମ୍ଭେ ନାଗତୀକ ନୀଚନିୟାପନ କରୁଛୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାହସୀ ହେବ । 3 ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ନଗତରେ ରହୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ନାଗତୀକ ଲୋକଙ୍କ ଭଳି ସଂଗ୍ରାମ କରୁ ନାହିଁ । 4 ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଅସୁଗୁଡ଼ିକ ସାହାଯ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ନାଗତୀକ ଅସୁଗୁଡ଼ି ନୁହେଁ । ଆମ୍ଭର ଅସୁଗୁଡ଼ିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ନିହିତ ଅଛି । ଏହି ଅସୁଗୁଡ଼ି ଗୁଡ଼ିକ ଶତ୍ରୁର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ କରି ପାରେ । ଏହି ଅସୁଗୁଡ଼ି ଗୁଡ଼ିକ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ଲୋକଙ୍କ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ବର କଥା ଖଣ୍ଡନ କରୁ । 5 ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଚନ୍ଦ୍ରଧାରକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ କରୁ ଓ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରୁ । 6 ଯେଉଁ ଲୋକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାନେ ନାହିଁ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମରେ ଆମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ତାହାଙ୍କୁ ମାନ ।

7 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖ । ଯଦି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରେ ଯେ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଟେ, ତାହାହେଲେ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଭଲ ସମ ଭାବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଛୁ । 8 ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଧାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଗର୍ବର କଥା କହେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଆମ୍ଭକୁ ଏହି ଅଧିକାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିନାଶ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । 9 ଏହି ଗର୍ବୋକ୍ତି ପାଇଁ ମୁଁ ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରେ ନାହିଁ । ମୁଁ ମୋ ପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ମୁଦ୍ଧୀତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭାବ

ନାହିଁ । 10 କେତେକ ଲୋକ କୁହନ୍ତି “ପାଉଲଙ୍କ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମ୍ଭ ସହତ ଥାଆନ୍ତି ସେ ଦୁର୍ବଳ ଓ ତାଙ୍କର କଥା ଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୁଏ ନାହିଁ ।” 11 ଏଭଳି କହିବା ଲୋକ ନାହିଁ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ: ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଏବେ ନାହିଁ, ଅତଏବ ଆମ୍ଭେ ଏହି କଥା ଗୁଡ଼ିକ ପତ୍ରରେ ଲେଖିଛୁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବୁ ଆମ୍ଭେ ଦେଖାଇ ଦେବୁ ଯେ, ଆମ୍ଭ ପତ୍ରଟି ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିଛି ସେହି ସମାନ ଶକ୍ତି ଆମ୍ଭେ ଧାରଣ କରିଛୁ ।

12 ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ବହୁତ ବଡ଼ ମନେ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ସମାନ ସ୍ତରରେ ନିଜକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବା ଭୁଲନା କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସାହସ କରୁ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜକୁ ଭୁଲନାର ମାନଦଣ୍ଡ ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରି ଅନ୍ୟକୁ ନିଜ ସହ ଭୁଲନା କରନ୍ତି ଓ ବିଚାର କରନ୍ତି, ଏତଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଯେ କେତେ ମୂର୍ଖ, ନିଶ୍ଚିତ । 13 ଆମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି, ତହିଁର ସୀମାଲଂଘନ କରି କଦାପି ଗର୍ବର କଥା କହିବୁ ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ କାମ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିବୁ । ଏହି କାମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଆମ୍ଭର କାମକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । 14 ଆମ୍ଭେ ଅଧିକ ଗର୍ବ କରୁ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ନ ଆସି ଥିଲେ ଆମ୍ଭେ ମିଛଟାରେ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରମାଣ ନେଇଥାନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବିକତା ଆମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଛୁ । 15 ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଧାରା କର ଯାଇଥିବା କାମ ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ନିଜେ କରିଥିବା କାମ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରୁଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଆଶା କରୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ବଢ଼ିବା ସହତ ଆମ୍ଭ କାମ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ବଢ଼ିବାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । 16 ଆମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହରର ସୀମା ବାହାର ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବ କରି ପାରିବୁ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଆଉ କାହା ଧାରା ଯେଉଁ କାମ ହୋଇ ସାରିଛି, ସେହି କାମରେ ଆମ୍ଭେ ଗର୍ବ କରୁ ନାହିଁ । 17 ଯେପରି ଗାୟ କୁହେ: “ଯଦି କିଏ ଗର୍ବ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଗର୍ବ କରିବା ଉଚିତ ।” * 18 କାରଣ, ଯେଉଁ ଲୋକ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଧାରା ଭଲ ବୋଲି ଗୃହୀତ ହୁଏ, ସେହି ଲୋକ ଭଲ ବୋଲି ସ୍ୱୀକୃତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଯିଏ ନିଜେ ନିଜକୁ ଭଲ ବୋଲି ମନେ କରେ, ସେ ଲୋକ ଭଲ ବୋଲି ସ୍ୱୀକୃତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ପାଉଲ ଓ ଭଣ୍ଡ ପ୍ରେରିତ

11 ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ଚିକିତ୍ସା ମୁଖତା ସହ ନେଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ସତରେ ମୋ ପ୍ରତି ସହସ୍ପୁଅଛ । 2 ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଇର୍ଷା କରିଲି, ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦତ୍ତ ମନୋଭାବ । ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲି ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ର ସତୀକନ୍ୟା ହେବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କଠାରେ

ସମର୍ପିତ କରିବ। 3^ୟ କେବଳ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ ହେବେ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭୟ କରୁଛି ଯେ, ଯେପରି ହର୍ବୀ ସପର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଭଳି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ମନ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର ସମର୍ପଣ ଠାରୁ ଦୂରକୁ ଚାଲି ଯିବ। 4^{କାରଣ} ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯାଗୁଙ୍କ ପ୍ରଭୁର କରୁଛୁ, ତାହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ କଥା କେହି ଯାଗୁଙ୍କର ବ୍ୟସ୍ତରେ ପ୍ରଭୁର କଲେ, ଅଥବା ଆମ୍ଭଠାରୁ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ବ୍ୟସ୍ତରେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଗୁଣିଛନ୍ତି, ତା'ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମା ବା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ବ୍ୟସ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କୁହନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଗୁଣିଛନ୍ତି।

5^{ମୁଁ} ଭୟ ନାହିଁ ଯେ, ସେହି “ମହାନ ପ୍ରେରିତମାନେ” ମୋ ଠାରୁ କୌଣସି ଗୁଣରେ ଅଧିକ। 6^{ଏହା} ସତ୍ୟ ଯେ ମୁଁ ପ୍ରଶଂସିତ ବନ୍ଧା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ଜ୍ଞାନ ଅଛି। ଆମ୍ଭେ ଏହି କଥାଟିକୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସବୁ ପ୍ରକାରରେ ସୂଚୁ ଥିବାରେ ଦେଖାଇ ଦେଇଛୁ।

7^{ମୁଁ} ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବନା ମୂଲ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛି। ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ନମ୍ର ହୋଇ ଯାଇଥିଲି। ଭୃତ୍ୟମାନେ କ’ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଭୁଲ କରିଥିଲି? 8^{ମୁଁ} ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବାକାମ୍ୟ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅର୍ଥ (ବା ସେମାନେ ଦରିଦ୍ର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରିବା) ଗ୍ରହଣ କରିଛି। 9^{ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ} ସହଜ ଥିବା ବେଳେ, ମୋର ଆବଶ୍ୟକତା ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହଲଗଣ କରି ନାହିଁ। ଯେଉଁ ଭାଇମାନେ ମାକଦନିଆରୁ ଆସିଥିଲେ ସେମାନେ ମୋର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କଲେ। ମୁଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ବୋଧ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ କଦାପି ହେବ ନାହିଁ। 10^{ମୁଁ} ଯାଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥାଇ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ସେହି ବ୍ୟସ୍ତରେ ଗର୍ବ ପୂର୍ବକ କହିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସମଗ୍ର ଆଖ୍ୟାୟରେ କେହି ଅଟକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। 11^{ମୁଁ} କାହିଁକି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ? ଏହା କ’ଣ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ ନାହିଁ? ନା, ପରମେଶ୍ୱର ନାଶିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ।

12^{ମୁଁ} ଯାହା କରୁଛି, ତାହା କରି ଚାଲି ଥିବ। ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଗର୍ବ କରିବା ପାଇଁ ଯେପରି କୌଣସି କାରଣ ରହିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏପରି କରିଚାଲୁଥିବି। ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ଦେଖାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ କାରଣ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଗର୍ବ କରୁଛୁ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ଗର୍ବ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଭଣ୍ଡ ପ୍ରେରିତ। ସେମାନେ ପ୍ରତାରକ। ଲୋକେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ଭାବିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜର ବେଶ ବଦଳାଇଥାନ୍ତି। 14^{ଏହା} ଆମ୍ଭକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁ ନାହିଁ । କାରଣ ଏପରି କି ଗନ୍ଧତାନ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ତେଜସ୍ୱୀ ସ୍ୱର୍ଗପୂତ୍ରର ରୂପ ଧାରଣ କରେ। 15^{ଅତଏବ}, ତା’ର ସେବକମାନେ ଯଦି ଧାର୍ମିକତାର ସେବକରୂପ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ଏହା କ’ଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା? କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ କର୍ମ ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ।

ପାଉଲଙ୍କ ଯାତନା

16^{ମୁଁ} ପୁନର୍ବାର କହୁଛି, କେହି ମୋତେ ମୁଖି ବୋଲି ଭାବିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭୃତ୍ୟମାନେ ମୋତେ ମୁଖି ବୋଲି ଭାବି, ତାହେଲେ ମୁଖିକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେଲି ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କର। 17^{ତାହେଲେ} ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ଗର୍ବ କରି ପାରିବି। ଯେପରି ପ୍ରଭୁ କହିଥାନ୍ତେ, ସେପରି ମୁଁ କହୁ ନାହିଁ। ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଖି ଭଳି ଗର୍ବ କରେ। 18^{ଅନେକ} ଲୋକ ତାହାଙ୍କର ସାଂସାରିକ ନୀତି ପାଇଁ ଗର୍ବ କରନ୍ତି, ସେହି ଭଳି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଗର୍ବ କରୁଛି। 19^{ଭୃତ୍ୟମାନେ} ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଖୁସିରେ ମୁଖିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହନଶୀଳ ହୁଅ। 20^{କାରଣ} ଭୃତ୍ୟମାନେ ଭୃତ୍ୟକୁ ଦାସ ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା, ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇ ଧରୁଥିବା, ନିଜକୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ବଡ଼ ବୋଲି କହୁଥିବା ଓ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଗାଳରେ ଗୁପ୍ତତା ମାରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହନଶୀଳ ହୋଇଛି। 21^{ଏହା} କହିବା ମୋ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜାନକ। କିନ୍ତୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତି “ଦୁର୍ବଳ” ହୋଇଯାଉଛି।

ମୁଁ ମୁଖିତା ପୂର୍ବକ କହୁଛି ଯେ, ଯଦି ନିଶ୍ଚୟ ଗର୍ବ କରିବାରେ ସାହସୀ, ତାହେଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଗର୍ବ କରିବା ପାଇଁ ସାହସୀ ହେବି। 22^{ସେମାନେ} କେବଳ କଣ ଏହା? ମୁଁ ମଧ୍ୟ। 23^{ସେମାନେ} କ’ଣ କେବଳ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ? ମୁଁ ମଧ୍ୟ। ସେମାନେ କ’ଣ କେବଳ ଅଗ୍ରାହମଙ୍କ ବଂଶଧର? ମୁଁ ମଧ୍ୟ। ସେମାନେ କ’ଣ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବକ? ମୁଁ ମଧ୍ୟ। ମୁଁ କ’ଣ ପାଗଳ ସେଥିପାଇଁ ଏପରି ଦର୍ପ କରୁଛି? ସେମାନଙ୍କ ଭୁଲମାନେ ମୁଁ ଅଧିକ କଠୋର ପରଶ୍ରମ କରିଛି। ମୁଁ ଥରକୁ ଥର କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଛି। ମୋତେ ଥରକୁ ଥର ମାଡ଼ ମରାଯାଇଛି। ଅନେକ ଥର ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁର ସନ୍ନିକଟ ହୋଇଛି। 24^{ମୁଁ} ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପାଞ୍ଚ ଥରରେ ଅଣଗୁଳିଗି ଥର ଗୁଳୁକ ମାଡ଼ ଖାଇଛି। 25^{ମୁଁ} ତିନିଥର ବେତ ମାଡ଼ ଖାଇଛି, ଥରେ ପଥର ଆଘାତ ସହଜ। ଏହା ଛଡ଼ା ମୁଁ ତିନି ଥର ନାହାଜ ଭାଙ୍ଗିବା ବେଳେ ସେଥିରେ ଥିଲି, ତା’ମଧ୍ୟରୁ ଥରେ ରାତି ଓ ତା ଆର ଦିନ ଯାକ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲି। 26^{ମୁଁ} ଅନେକ ଥର ଯାତ୍ରା କରିଛି। ଏହି ଯାତ୍ରା ମାନଙ୍କରେ ନଦୀରେ ଲୁଣନକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ, ଅଣଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁଁ ବିପଦରେ ଥିଲି। ନଗର ମାନଙ୍କରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିନ ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକରେ, ଏବଂ ସମୁଦ୍ରରେ, ମଧ୍ୟ ମୁଁ ବିପଦରେ ପଡ଼ୁଥିଲି। ଯେଉଁଲୋକମାନେ ମିଛରେ ଭାଲି ବୋଲୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ବିପଦରେ ପଡ଼ୁଥିଲି। 27^{ମୁଁ} କଠୋର ପରଶ୍ରମ କରି ଲାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀତି ଯାପନ କରିଛି। ଅନେକ ଥର ମୁଁ ଗୋଲ ନାହିଁ। ମୁଁ ଅନାହାର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗତି କରିଛି। ଅନେକ ଥର ମୋ ପାଖରେ ଖାଇବାକୁ କିଛି ନଥାଏ। ଲୁଗାପଟା ବନା ଅଣ୍ଟାରେ ମୁଁ ରହିଛି। 28^{ଆତ୍ମର} ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ସମସ୍ୟା ଦେଇ ମୁଁ ଗତି କରିଛି। ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ମାନଙ୍କର ଚନ୍ଦ୍ର, ପ୍ରତିଦିନ ସେହି ଚନ୍ଦ୍ରରେ ମୁଁ ରହୁଛି। 29^{ଯଦି} ନିଶ୍ଚୟ କେହି ଦୁର୍ବଳ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ। ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ପାପରେ ଚାଲିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଏ, ତେବେ ମୁଁ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରୁ ଯତ୍ନଶୀଳ ଅନୁଭବ କରେ।

30ଯଦି ମୋର ଦର୍ପ (ଗର୍ବ) କରିବା କଥା, ତା'ହେଲେ ମୁଁ ମୋ ନିନ୍ଦର ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରିବି । 31ପରମେଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ମିଥ୍ୟା କହୁ ନାହିଁ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପିତା । 32ସେ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବା କଥା । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଦମ୍ଭେସକାଠାରେ ଥିଲି, ଅଗତ୍ୟ ରାଜାଙ୍କ ରାଜ୍ୟପାଳ ନଗରର ଗୁଣ ପଟେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ରଖି ମୋତେ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । 33କିନ୍ତୁ ସହର ପାଟେରୀରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଝରକା ବାଟ ଦେଇ, ଗୋଟିଏ ବାଲୁରେ ବସାଇ ମୋତେ କେତେକ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବାହାରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ନିଆ ଯିବାରୁ ମୁଁ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ହାତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ଗଲି ।

ପାଉଲଙ୍କ କାବନରେ ବିଶେଷ ଆଗାଧୀନ

12 ମୁଁ ଗର୍ବ କରି ଗୁଲି ଥିବା ଏହା ଦ୍ଵାରା କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ 'ଦର୍ଶନ' ଓ 'ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ' ବିଷୟରେ କହୁଛି । 2ମୁଁ ଉତ୍ତର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଘଟି ଥିବା ଗୋଟିଏ ଘଟଣା କହୁଛି । ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଥିବା ଲୋକକୁ ମୁଁ ଜାଣେ (ସ୍ଵେଦହରେ କି ଦେହରହତ ହୋଇ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି) ଯାହାଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛତା ସ୍ଵରୂପେ ନିଆଗଲା । 3ମୁଁ ଜାଣେ ତାହାଙ୍କୁ ପାରଦୀଶକୁ* ନିଆଗଲା । (ସ୍ଵେଦହରେ କି ଦେହରହତ ହୋଇ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି) । 4ସେ ଏପରି ଶୁଣିବାକୁ ପାରିଲେ ଯାହା ସେ ବୁଝିଲେ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେ କିଛି ବିଷୟ ଶୁଣିଲେ, 5ଯାହା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ମୁଁ ଏହାକୁ ଲୋକ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରିବି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୋହର ଦୁର୍ବଳତାରେ ଦର୍ପ କରିବି । 6ଯଦିଓ ମୁଁ ନିଜ ଉପରେ ଗର୍ବ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲି ତଥାପି ମୁଁ ମୁଖ ନୁହେଁ, କାରଣ ମୁଁ ସତ୍ୟକଥା କହେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରିବି ନାହିଁ କାରଣ ଲୋକେ ମୋ ବିଷୟରେ ଯାହା ଦେଖିଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣିଛନ୍ତି ତା ଠାରୁ ଅଧିକ ବୋଲି ମୋତେ ଭାବନ୍ତୁ, ଏହା ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ ।

7ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କାଲେ ମୁଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଗର୍ବ କରିବି, ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ଗରୀରରେ ଯତ୍ନଶୀଳତା ଏକ କଣ୍ଠକ ଦିଆ ହେଲା । ଶୟତାନର ଦୂତ ସ୍ଵରୂପେ ଏହା ମୋତେ ଦିଆଯାଇଛି ଓ ମୁଁ ଯେପରିକି ଅଧିକ ଗର୍ବ ନ କଲେ । ମୋତେ ମାଡ଼ ମାରିବା ପାଇଁ ସେଥିପାଇଁ ତାହାକୁ ପଠାଯାଇଛି । 8ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତିନି ଥର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି ଯେ ସେ ଏହି କଣ୍ଠକଟିକୁ ମୋ ଠାରୁ ଦୂରରେ ନିଅନ୍ତୁ । 9କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, "ତୁମ ପାଇଁ ମୋର ଅନୁଗ୍ରହ ଯଥେଷ୍ଟ । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଦୁର୍ବଳ, ସେତେବେଳେ ମୋର ଶକ୍ତି ତୁମଠାରେ ପରିପୁଷ୍ଟିତା ଭାବେ ଦେଖା ଦିଏ ।" ଅତଏବ ମୁଁ ମୋର ଦୁର୍ବଳତା ପାଇଁ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ଆନନ୍ଦ ପାଏ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶକ୍ତି ମୋ ଠାରେ ରହିଥିବ । 10ଅତଏବ ମୋ ଠାରେ

ଦୁର୍ବଳତା ଥିଲେ ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଏ । କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସକାଶେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଅପମାନିତ ହୁଏ, ମୁଁ କଠିନ ସମୟ ଦେଇ ରାତି କରେ, ଯେତେବେଳେ ମୋର କଷ୍ଟ ଥାଏ ବା ଯେତେବେଳେ ମୋର ସମସ୍ୟା ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଆନନ୍ଦ କରେ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଅତି ସର୍ବଳ, ଏଥିପାଇଁ ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦ କରେ ।

କରନ୍ତାଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାୟନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପାଉଲଙ୍କ ପ୍ରେମ

11ମୁଁ ମୁଖିଙ୍କ ଭଳି କହିଗଲି ଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଏପରି କହିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ହେଉଛ ସେହିଲୋକ, ଯେଉଁମାନେ ମୋ ସପକ୍ଷରେ ଭଲକଥା କହିବ । ମୁଁ କିଛି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ତଥାକଥିତ ସେହି "ମହାନ ପ୍ରେରଣ" ମାନେ ମୋ ଠାରୁ ଅଧିକ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । 12ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଥିବା ବେଳେ, ଜଣେ ପ୍ରେରଣ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବା କାମ ମୁଁ କରିଥିଲି-ମୁଁ ନାନାଦି ଚନ୍ଦ୍ର, ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାମ ଦେଖାଇଥିଲି । ଏ ସବୁ ମୁଁ ଅନେକ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହତ କରିଥିଲି । 13ଅତଏବ, ଅନ୍ୟ ମଣିଷଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ପାଇ ଥିଲେ ତା'ସବୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଇଛ । କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଅଲଗା: ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବେ ହେଲେ ଭରସାରୂପ ନଥିଲି । ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ କ୍ଷମା କରି ଦିଅ ।

14ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ତୁଚ୍ଛତା ଥର ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭରସାରୂପ ହେବି ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ମୁଁ କିଛି ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ । ପ୍ରତି ବଦଳରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚାହେଁ । ସନ୍ଧାନମାନଙ୍କର ନିଜ ମାତାପିତା ଲାଗି କୌଣସି ସଞ୍ଚୟର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସନ୍ଧାନମାନଙ୍କ ଲାଗି ପିତାମାତା ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତି । 15ଏଣୁ ମୋ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ମୁଁ ଆନନ୍ଦର ସହତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲାଗି ମୁଁ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଦେବି । ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଏ ତା'ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ମୋତେ ସ୍ଵେଦହରେ ଉଣା କରିବ ?

16ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭରସାରୂପ ହେବାକୁ ଚାହେଁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ ମୁଁ ଛଳ ଭାବରେ ମିଥ୍ୟା କହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାଲରେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି । 17ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଫାଇଦା ଉଠାଇଛି କି? ନା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଯେ, ଏସବୁ ମୁଁ କଦାପି କରିନାହିଁ । 18ମୁଁ ତିତସଙ୍କୁ ଓ ଆମ୍ଭର ଜଣେ ଭାଇଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହତ ପଠାଇଥିଲି । ତିତସ କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଫାଇଦା ଉଠାଇଥିଲେ କି? ନା! ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଯେ ତିତସ ଓ ମୁଁ ଦୁହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ଭାବରେ ଓ ସମାନ ଉତ୍ସାହରେ କାମ କରିଛୁ । ସେହି ପବିତ୍ରଆତ୍ମାର ପ୍ରେରଣାରେ ଆମ୍ଭେ ଦୁହେଁ କାମ କରିଥିଲୁ ।

19ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ ଆମ୍ଭେ ଏତେ ସମୟ ଧରି ଆମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଯୁକ୍ତି ବାଦୁ ଥିଲୁ । ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁସରଣକାରୀ ହସାବରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଗରେ କହିଥିଲୁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ମିତ୍ର । ଆମ୍ଭେ ଯାହା କିଛି କହୁଛୁ

ପାରଦୀଶ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯାଇଥାନ୍ତି ।

ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଶକ୍ତଶାଳୀ ହେବ ବୋଲି କହୁଛୁ । 20ଏଭଳି କହିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ, ମୋର ଭୟ ହେଉଛି: ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଭାବିଛି, ଠିକ୍ ସେହି ରୂପରେ ନ ପାଇ ପାରେ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଯାହା ଭାବିଛ ଠିକ୍ ସେହି ରୂପରେ ପାଇ ନ ପାର । ମୋର ଭୟ ଯେ, କାଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଳହ, ଇର୍ଷା, କ୍ରୋଧ, ସ୍ୱାର୍ଥପରତା, ପରତର୍ଜା, କାନ କୁହାକୋହ, ଗର୍ବ ଓ ଦମ୍ଭ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । 21ମୁଁ ଭୟ କରୁଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଲଜ୍ଜା ନ ଦିଅନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକେ ପାପ କରିଥିବାରୁ, ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ହେବି । କାରଣ ସେହି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପର ଦୀବନ ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ନଥିବାରୁ, ଓ ଅନୁତାପ କରି ନଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କର ଯୌନଗତ ପାପ କାରଣରୁ ଏବଂ ଲଜ୍ଜାଦନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଥିବାରୁ; ମୋତେ ଶୋକ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶେଷ ସତକର୍ତ୍ତା ଓ ଗୁରୁତ୍ୱ

13 ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ତୃତୀୟ ଥର ଆସୁଛି । ମନେ ରଖ: “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିଯୋଗ ପାଇଁ ଭୁଲିବା ତିନି ଦିନ ସାକ୍ଷୀ ଦେବା ଦରକାର ଯେ ସେମାନେ ତାହାର ସତ୍ୟତା ବ୍ୟୟରେ ନାଶିଛନ୍ତି ।”* 2ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ଯାଇଥିଲି, ମୁଁ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ସତକର୍ତ୍ତା କରି ଦେଇ ଥିଲି । ମୁଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଅଛି ଓ ଅନ୍ୟ ପାପୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତକର୍ତ୍ତା କରି ଦେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି । 3ମୋ ଡ୍ୱାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହୁଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଏଥିର ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କର । ମୋର ପ୍ରମାଣ ଏହି ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଦୁର୍ବଳ ନୁହଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି । 4ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୃଷ୍ଣ ଉପରେ ଚଢ଼ିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାଶକ୍ତିରେ ସେ ଦୀବତ । ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଦୁର୍ବଳ ଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ

ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ଦୀବତ ହୋଇ ଉଠିବା । ନିଜକୁ ତନ୍ତୁ ତନ୍ତୁ କରି ଦେଖ ।

5ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଦୀବନ କାଟୁଛ କି ନାହିଁ? ନିଜ ନିଜକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶ ଯେ ଯାଗୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୁଅ, ତାହା ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ରହୁ ନାହିଁ ତାହା ନାଶ । 6ମୁଁ ଆଶା କରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିବ । 7ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଭୁଲ କାମ କରିବ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛୁ, ଏ କଥା ଲୋକମାନେ ଦେଖିବାରେ କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ପରୀକ୍ଷାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଫଳ ହୋଇଛୁ ବୋଲି ଯଦି ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଏ, ତାହାହେଲେ ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା କରିବା ଆମ୍ଭ ସମ୍ଭରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । 8ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟର ବିପରୀତ କୌଣସି କାମ କରିବା ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ କେବଳ ସତ୍ୟ ପାଇଁ କିଛି କରି ପାରିବା । 9ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳବାନ ଆମ୍ଭେ ଦୁର୍ବଳ ହେବାରେ ଆନନ୍ଦିତ । ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତଶାଳୀ ହୋଇ ଯାଅ । 10ମୁଁ ଏବେ ଏହି ଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଛି କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ନାହିଁ । ଅତଏବ ତାହା ହେଉଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ମୋତେ ମୋ ଶକ୍ତିର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ନ ପଡ଼ୁ । ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତଶାଳୀ କରି ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ ।

11ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଏବେ ବିଦାୟ ନେଉଛି । ସିଦ୍ଧ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ମୁଁ ଯେପରି କହିଛି ସେହିପରି କାମ କରୁଥାଅ । ସମସ୍ତେ ଏକ ମନରେ ଓ ଶାନ୍ତିରେ ରୁହ । ତେବେ ଶାନ୍ତି ଓ ପ୍ରେମର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ରହିବେ ।

12ପବିତ୍ର ରୁମ୍ଭନ ଡ୍ୱାର ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ୱାଗତ ନଶାଅ ।

13ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ ନଶାଉଛନ୍ତି ।

14ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ, ଓ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ସହାୟତା ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।

“ପ୍ରତ୍ୟେକ ... ନାଶିଛନ୍ତି ।” ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ, 19:15